

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
מנין שאינו חייב אלא על שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתיים? ת"ל (ויקרא ה') ונעלם ונעלם שני פעמים, דברי ר"ע	גופא: [רבי עקיבא]										■	◇	ה.
אינו צריך, הרי הוא אומר ונעלם - מכלל שידע, והוא ידע - הרי כאן שתי ידיעות - א"כ, מה ת"ל ונעלם? לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש.	רבי:										■	◇	ה.
ונעלם - מכלל שידע.	אמר מר:										■		ה.
מאי משמע?											ז		ה.
מדלא כתיב והיא עלומה ממנו.	רבא:										!	◇	ה.
אלא מעתה, גבי סוטה דכתיב: (במדבר ה') ונעלם מעיני אישה, מכלל דהוי ידע מעיקרא, אי הוה ידע מי בדקו לה מיא?	א"ל אביי:										ז	◇	ה.
(במדבר ה') ונקה האיש מעון והאשה ההיא תשא את עונה, בזמן שהאיש מנוקה מעון - המים בודקין את אשתו, אין האיש מנוקה מעון - אין המים בודקין את אשתו	והא תניא:										■	ז	ה.
ותו, גבי תורה דכתיב: (איוב כ"ח) ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה, מכלל דאיכא דהוה ידע ביה, והכתיב: (איוב כ"ח) לא ידע אנוש ערכה											ז	◇	ה.
ידיעת בית רבו שמה ידיעה.	אלא אמר אביי, קסבר רבי:										■	◇	ה.
אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף	רב פפא לאביי, אלא דקתני:										■	ז	ה.
מי איכא דלית ליה ידיעת בית רבו?											ז		ה.
אין, משכחת לה בתינוק שנשבה לבין - הנכרים.	א"ל: [אביי]										!	◇	ה.
יציאות שבת - שתיים שהן ארבע.											■		ה.
יציאות שבת - שתיים שהן ארבע בפנים, ושתיים שהן ארבע בחוץ.	תנן התם:										■	◇	ה.
מאי שנא הכא דתנא שתיים שהן ד' ותו לא, ומאי שנא התם דתני שתיים שהן ארבע בפנים, ושתיים שהן ארבע בחוץ?											ז		ה.
התם דעיקר שבת הוא - תני אבות ותולדות, הכא דלא עיקר שבת הוא - אבות תני ותולדות לא תני.											!	◇	ה.
אבות מאי נינהו? יציאות, יציאות תרתי הויין											ז	◇	ה.
וכ"ת, מהן לחיובי ומהן לפטור											!		ה.
והא דומיא דמראות נגעים קתני, מה התם כולהו לחיובא, אף הכא כולהו לחיובא											ז		ה.
התם דעיקר שבת - תני חיובי ופטורי, הכא - חיובי תני ופטורי לא תני.	אלא אמר רב פפא:										!	◇	ה.
חיובי מאי נינהו? יציאות, יציאות תרתי הוא											ז	◇	ה.
דהויין שתיים דהוצאה ושתיים דהכנסה.											!	◇	ה.
והא יציאות קתני											ז		ה.
תנא, הכנסה נמי הוצאה קרי לה.	רב אשי:										!	◇	ה.
ממאי?											^		ה.
המוציא מרשות לרשות - חייב	דתנן:										!	■	ה:
מי לא עסקינן דקא מעייל עיולי? וקא קרי ליה הוצאה.											!		ה:
ודלמא קא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים											ז		ה:
אם כן, ניתני המוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, מאי מרשות לרשות? דאפילו מרשות הרבים לרשות היחיד, וקא קרי לה הוצאה.											!		ה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וטעמא מאי?												ה: ^
תנא, כל עקירת חפץ ממקומו הוצאה קרי לה.												ה: ◇
מתניתין נמי דיקא	רבינא:											ה: ■
יציאות שבת - שתיים שהן ארבע בפנים ושתיים שהן ארבע בחוץ	דקתני:											ה: ◇ ■
וקא מפרש הכנסה, שמע מינה.												ה: ■
רשויות קתני, רשויות שבת שתיים.	רבא:											ה: ◇ !
מראות נגעים - שנים שהן ארבעה.												ה: < ■
מראות נגעים שנים שהן ארבעה: בהרת - עזה כשלג, שניה לה - כסיד ההיכל, שאת - כצמר לבן, שניה לה - כקרום ביצה.	תנן התם:											ה: ◇ ■
מאן תנא מראות נגעים? דלא כר' עקיבא, דאי ר"ע	רבי חנינא:											ה: ◇ ■
זו למעלה מזו וזו למעלה מזו	כיון דאמר: [רבי עקיבא]											ה: ◇ ■ ■
א"כ טיהרת סיד היכל מלצרף, בהדי מאן ליצרפיה? ליצרפיה בהדי בהרת - איכא שאת דעדיפא מיניה, ליצרפיה בהדי שאת - לאו תולדה דידיה הוא.												ה: ◇ ■
אי הכי, קרום ביצה נמי בהדי מאן ליצרפיה? ליצרפיה בהדי שאת - איכא סיד דעדיף מיניה, ליצרפיה בהדי סיד - לאו בר מיניה הוא												ה: ◇ ;
האי מאי? בשלמא בלא סיד היכל קרום ביצה לא קשיא, דאע"ג דקרום ביצה מתתאי דשאת, רחמנא אמר: (ויקרא י"ד) ולשאת ולספחת, ספחת טפילה לשאת אע"ג דמנחתא מיניה טובא, אלא סיד היכל קשיא אלא מחזורתא, מתניתין דלא כרבי עקיבא.												ה: ◇ !
והיכא שמעינן לרבי עקיבא זו למעלה מזו?												ה: ◇ ^
מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה?	אילימא מהא דתניא: אמר רבי יוסי, שאל יהושע בנו של רבי עקיבא מרבי עקיבא:											ה: ◇ ! ^
ואם לאו מה יאמרו?	אמר לו: [רבי עקיבא]											ה: ◇ ! ;
יאמרו: מקרום ביצה ולמעלה טמא	[יהושע בן קרחא]											ה: ◇ ! !
לומר שמצטרפים זה עם זה.	אמר לו: [רבי עקיבא]											ה: ◇ ! !
ויאמרו: מקרום ביצה ולמעלה טמא, ומצטרפין זה עם זה	אמר לו: [יהושע בן קרחא]											ה: ◇ ! ;
לומר לך: כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן - אינו רואה את הנגעים	אמר לו: [רבי עקיבא]											ה: ◇ ! !
ואילו מסיד היכל ולמעלה לא קאמר, מדלא אמר ליה, ש"מ דשמיע ליה לר' עקיבא דאמר: כולהו לבהדי שאת מצטרפין.												ה: ◇ !
ודלמא שאת ותולדתה, בהרת ותולדתה												ה: ◇ ;
אלא מדרבי חנינא												ה: ◇ !
משל דרבי עקיבא למה הדבר דומה? לארבעה כוסות של חלב, אחד נפלו לתוכו שתי טיפין של דם, ואחד נפלו לתוכו ארבע טיפין של דם, ואחד נפלו לתוכו שמונה, ואחד נפלו לתוכו שתיים עשרה טיפין	דאמר רבי חנינא:											ה: ◇ ■ !
שש עשרה טיפין	ואמרי לה:											ה: ◇ ■ !
שכולן מראות לובן הן, אלא שזה למעלה מזה וזה למעלה מזה.												ה: ◇ ■ !
אימור דשמעת ליה לרבי עקיבא - בפתוך, בחלוק מי שמעת ליה?												ה: ◇ ;

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכי תימא: כי היכי דשמעת ליה בפתוך הכי שמעת ליה בחלוק											◇
ובפתוך גופיה מי שמעת ליה?										ז	
אדמדם שבוה ושבוה כיון המזוג במים, אלא של בהרת עזה כשלג, ושל סיד דיהה הימנה	והתנן, רבי עקיבא:									ז	◇
ואם איתא, של צמר דיהה הימנה מיבעי ליה										ז	◇
אין הכי נמי	אמרי:									!	
לא שאמר ר' עקיבא של סיד דיהה הימנה, אלא של צמר דיהה הימנה.	והתניא, רבי נתן:									!	◇
ומנלן דבהרת עזה היא?											◇
אמר קרא: (ויקרא י"ג) אם בהרת לבנה היא, היא לבנה ואין אחרת לבנה.	אביי:										!
בהרת - עמוקה, וכן הוא אומר: (ויקרא י"ג) ומראה עמוק מן העור, כמראה חמה העמוקה מן הצל.	תנו רבנן:										◇
שאת - אין שאת אלא גבוה, וכן הוא אומר: (ישעיהו ב') על כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות.											◇
ספחת - אין ספחת אלא טפילה, וכן הוא אומר: (שמואל א' ב') ואמר ספחני נא .											◇
אשכחן טפילה לשאת, טפילה לבהרת מנלן?											ז
נאמרה לבנה בשאת ונאמרה לבנה בבהרת, מה לבנה האמורה בשאת יש לה טפילה, אף לבנה האמורה בבהרת יש לה טפילה.	רבי זירא:										!
הטיל הכתוב לספחת בין שאת לבהרת, לומר לך: כשם שטפילה לשאת, כך טפילה לבהרת.	במתניתא תנא:										!
שאת כצמר לבן.											◇
מאי צמר לבן?											^
צמר נקי בן יומו שמכבנין בו למילת.	רב ביבי אמר רב אסי:										!
משל דרבנן למה הדבר דומה? לתרי מלכי ולתרי איפרכי, מלכו של זה למעלה ממלכו של זה, ואיפרכו של זה למעלה מאיפרכו של זה.	רבי חנינא:										◇
האי זה למעלה מזה וזה למעלה מזה הוא											ז
אלא, מלכו של זה למעלה מאיפרכיה דנפשיה, ומלכו של זה למעלה מאיפרכיה דנפשיה.											◇
כגון מלכא ואלקפטא, רופילא וריש גלותא.	רב אדא בר אבא:										◇
האי זה למעלה מזה הוא											ז
אלא, כגון מלכא ורופילא, ואלקפטא וריש גלותא.											◇
כגון שבור מלכא וקיסר.	רבא:										◇
הי מינייהו עדיף?	רב פפא לרבא:										^
בחורשיא קא אכיל ליה פוק חזי טיבעא דמאן סגי בעלמא, דכתיב: (דניאל ז') ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה	אמר ליה: [רבא]										ז
זו רומי חייבת, שטיבעה יצא בכל העולם כולו.	רבי יוחנן:										ז
כגון גלימא דעמר ושחוקיה, סדינא דכיתנא ושחוקיה.	רבינא:										◇
את שיש בה ידיעה בתחלה וכו'.											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מנין שאין הכתוב מדבר אלא בטומאת מקדש וקדשיו? ודין הוא: הואיל והזהיר וענש על הטומאה וחייב קרבן על הטומאה, מה כשהזהיר וענש על הטומאה - לא הזהיר וענש על טומאת מקדש וקדשיו, אף כשהחייב קרבן על הטומאה - לא חייב אלא על טומאת מקדש וקדשיו.	ת"ר:										◇
ואימא: תרומה, שהזהיר וענש											⚡
לא אשכחן עון מיתה דחייב עליה קרבן.											◇
אימא: ה"מ קרבן קבוע, אבל עולה ויורד נתי, מידי דהוה אשמיעת קול ואביטוי שפתיים											⚡
אמר קרא: (ויקרא ה') בה, בה - למעוטי תרומה.											◇
אימא: בה - למעוטי מקדש, דלא סגי ליה בקרבן עולה ויורד עד דמייתי קרבן קבוע											⚡
קרי רבא עליה דרבי: דולה מים מבורות עמוקים	[רבא]										◇
אקרא אני חיה, בהמה למה נאמרה? נאמר כאן (ויקרא ה') בהמה טמאה ונאמר להלן (ויקרא ז') בהמה טמאה, מה להלן טומאת קודש, אף כאן טומאת קודש.	דתניא, רבי:										◇
אשכחן טומאת קודש, טומאת מקדש מנלן?											⚡
אמר קרא: (ויקרא י"ב) בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא, איתקש מקדש לקודש.											◇
אי הכי, תרומה נמי											⚡
בכל קדש לא תגע - לרבות את התרומה	דאמר מר:										⚡
הא מיעט רחמנא בה.											◇
אימא: בה - למעוטי מקדש											⚡
מסתברא, מקדש לא ממעטינן, שכן בכרת כמותה.											◇
אדרבה, תרומה לא ממעטינן, שכן אכילה כמותה											⚡
שלש כריתות בשלמים למה? אחת לכלל, ואחת לפרט, ואחת לטומאה הכתובה בתורה סתם ואיני יודע מה היא, הוי אומר: טומאת קודש, ואם אינו ענין לטומאת קודש, דנפקא ליה מדרבי, תנהו ענין לטומאת מקדש.	אלא אמר רבא:										◇
והאי מיבעי ליה לכדרכי אבהו											⚡
שלש כריתות בשלמים למה? אחת לכלל, ואחת לפרט, ואחת לדברים שאינן נאכלין	דאמר רבי אבהו:										◇
דברים שאינן נאכלין אין חייבין עליהן כרת משום טומאה	ולר"ש דאמר:										⚡
לאיתויי חטאת הפנימית, דס"ד אמינא, הואיל											⚡
כל שאינו קרב על מזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול	ואמר ר"ש:										⚡
משום טומאה נמי לא, קמ"ל דמיחייב											⚡
שלש טומאות בשלמים למה? אחת לכלל, ואחת לפרט, ואחת לטומאה הכתובה בתורה סתם ואיני יודע מה היא, הוי אומר: טומאת קודש, ואם אינו ענין לטומאת קודש, דנפקא ליה מדרבי, תנהו ענין לטומאת מקדש.	אלא אמרי נהרדעי משמי' דרבא:										◇
והאי נמי מיבעי ליה, אידי דבעי למכתב כרת לכדר' אבהו, כתב נמי טמאות דלא סגי לה בלאו הכי											⚡
אתיא טומאתו טומאתו, כתיב הכא: (ויקרא ה') לכל טומאתו, וכתיב התם: (במדבר י"ט) טמא יהיה עוד טומאתו בו, מה להלן טומאת מקדש, אף כאן טומאת מקדש.	אלא אמר רבא:										◇
ואלא, בה למה ליה?											⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לרבות נבלת עוף טהור.												!	◇	ז:
הא אמרת: בה מיעוטא הוא												?		ז:
משום דמיעוטא הוא אייתר, כתיב: (ויקרא ה') או כי יגע, דבר נגיעה אין, דלאו בר נגיעה לא, וכתוב בה מיעוטא, הוה מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות.												!	◇	ז:
יש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף - שיעיר הנעשה בפנים וכו'.														ז:
(ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות בני ישראל וגו'. יש לי בענין זה להביא שלש טומאות: טומאת ע"ז, וטומאת גילוי עריות, וטומאת שפיכות דמים	ת"ר:												◇	ז:
בע"ז הוא אומר: (ויקרא כ') למען טמא את מקדשי													■	ז:
בגילוי עריות הוא אומר: (ויקרא י"ח) ושמתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות וגו' ולא תטמאו בהם													■	ז:
בשפיכות דמים הוא אומר: (במדבר ל"ה) ולא תטמאו את הארץ													■	ז:
יכול על ג' טומאות הללו יהא שיעיר מכפר? ת"ל: (ויקרא ט"ז) מטומאות בני ישראל, ולא כל טומאות, מה מציינו שחלק הכתוב מכלל כל טומאות? הוי אומר: טומאת מקדש וקדשיו, אף כאן בטומאת מקדש וקדשיו, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											◇	■	ז:
ממקומו הוא מוכרע, הרי הוא אומר: (ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות, מטומאות של קודש.	רבי שמעון:											◇	■	ז:
יכול על כל טומאה שבקודש יהא שיעיר זה מכפר? תלמוד לומר: (ויקרא ט"ז) ומפשיעיהם לכל חטאתם, חטאים דומיא דפשעים, מה פשעים שאינם בני קרבן, אף חטאים שאינם בני קרבן.													◇	ז:
ומניין ליש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף ששיעיר זה תולה? ת"ל: לכל חטאתם, הייבי חטאות במשמע.													◇	ז:
יש לי בענין זה להביא ג' טומאות: טומאת ע"ז, וטומאת גילוי עריות, וטומאת שפיכות דמים.	אמר ר:												◇	ז:
האי ע"ז היכי דמי?													◇	ז:
אי במזיד													!	ז:
בר קטלא הוא													?	ז:
אי בשוגג													!	ז:
בר קרבן הוא													?	ז:
במזיד ולא אתרו ביה, בשוגג ולא אתידע ליה.													!	ז:
גילוי עריות נמי היכי דמי?													◇	ת.
אי במזיד													!	ת.
בר קטלא הוא													?	ת.
אי בשוגג													!	ת.
בר קרבן הוא													?	ת.
במזיד ולא אתרו ביה, בשוגג ולא אתידע ליה.													!	ת.
שפיכות דמים נמי ה"ד?													◇	ת.
במזיד													!	ת.
בר קטלא הוא													?	ת.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
story-מעשה O **question-שאלה** ^
proof-ראיה ■ **answer-תירוץ** !

מקרא-**key**:

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי בשוגג											!		
בר גלות הוא											ז		
במזיד ולא אתרו ביה, בשוגג ולא אתידע ליה. אי נמי, בהנך דלאו בני גלות נינהו.											!	◇	
יכול על שלש טומאות הללו יהא שער מכפר? ת"ל: (ויקרא ט"ז) מטומאות, ולא כל טומאות, מה מצינו שחלק הכתוב מכלל כל הטומאות? בטומאת מקדש וקדשיו, אף כאן בטומאת מקדש וקדשיו, דברי רבי יהודה.	אמר מר: [רבי יהודה]										■	◇ <	
מאי חלק?											^		
דמייתי בעולה ויורד.											!	◇	
אימא: ע"ז, ומאי חלק? דמייתי שעירה ולא כשבה											ז	◇	
אנן חלק להקל קאמרינן, והאי חלק להחמיר הוא.	רב כהנא:										!	◇	
אימא: יולדת, דחלק דמייתא עולה ויורד											ז	◇	
(ויקרא ט"ז) לכל חטאתם, ולא לכל טומאתם.	רב הושעיא:										!	◇	
יולדת נמי חוטאת היא	ולר' שמעון בן יוחאי דאמר:										■	ז	◇
מאי איכא למימר?											ז		
רבי שמעון לטעמיה, דאמר: ממקומו הוא מוכרע.											!	◇	
אימא: מצורע											ז	◇	
לכל חטאתם, ולא לכל טומאתם.	רב הושעיא:										!	◇	
על שבעה דברים נגעים באין	ולר' שמואל בר נחמני דאמר:										■	ז	◇
מאי איכא למימר?											ז		
התם נגיעה דאכפר ליה, וקרבן לאישתרוי בקהל.											!	◇	
ואימא: נזיר טמא, דחלק דמייתי תורים ובני יונה											ז	◇	
לכל חטאתם, ולא לכל טומאתם.	רב הושעיא:										!	◇	
נזיר נמי חוטא הוא	ולר' אלעזר הקפר דאמר:										■	ז	◇
מאי איכא למימר?											ז		
סבר לה כר' שמעון											!	◇	
ממקומו הוא מוכרע.	דאמר: [רבי שמעון]										■	!	◇
ממקומו הוא מוכרע, הרי הוא אומר: (ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות - מטומאתו של קודש כו'.	אמר מר, ר' שמעון:											■	◇ <
שפיר קאמר רבי שמעון												■	
ורבי יהודה?											ז		
ההוא מיבעי ליה: כי היכי דעביד לפני ולפנים הכי נעביד בהיכל.	אמר לך: [רבי יהודה]										!	◇	

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **challenge-קושיא** ⚡
question-שאלה ^ **answer-תירוץ** !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
ורבי שמעון?										⚡	ת.		
ההוא (ויקרא ט"ז) מוכן יעשה נפקא.	[רבי שמעון]									!	◇	ת.	
ורבי יהודה?										⚡	ת.		
אי מההיא, הוה אמינא: ניתי פר ושעיר אחריו ונעבד, קמ"ל.	[רבי יהודה]									!	◇	ת.	
ור' שמעון?										⚡	ת.		
וכן יעשה לאהל מועד - מינה משמע.	[רבי שמעון]									!	◇	ת.	
יכול על כל טומאות שבקודש יהא שעיר זה מכפר? ת"ל: מפשעיהם לכל הטאתם וגו'.	אמר מר:										■	◇	ת.
מאי ניהו? יש בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף, האי בר קרבן הוא										⚡	◇	ת.	
לא צריכא, דאתידע ליה סמוך לשקיעת החמה, ס"ד אמינא אדמייתי ניתלי ליה, קמ"ל.										!	◇	ת.	
מנין שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף ששעיר זה תולה?	אמר מר:										■	◇	ת.
מנין? מאי קא קשיא ליה?										⚡	ת.		
הכי קא קשיא ליה, השתא דאמרת: הטאים דומיא דפשעים, מה פשעים דלאו בני קרבן אף הטאים נמי דלאו בני קרבן, אימא: מה פשעים דלאו בני קרבן לעולם, אף הטאים דלאו בני קרבן לעולם, ומאי נינהו? אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף, אבל יש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף, כיון דכי מתידע ליה בר קרבן הוא - אימא לא ליתל?										⚡	◇	ת.	
וכי תימא: אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף - שעיר הנעשה בחוץ ויוה"כ מכפר										!	ת.		
ס"ד אמינא ניפוך מיפך										⚡	ת.		
אמר קרא: (ויקרא ט"ז) לכל הטאתם, מכלל דבני הטאות נינהו.										!	◇	ת.	
ונתכפר כפרה גמורה										⚡	◇	ת.	
אי כתיב מחטאתם - כדקא אמרת, השתא דכתיב לכל הטאתם - להנך דאתו לכלל הטאת.										!	◇	ת.	
וכי מאחר שאינו מכפר, למה תולה?										⚡	ת.		
לומר, שאם מת - מת בלא עון.	רבי זירא:									!	◇	ת.	
אם מת - מיתה ממרקת	א"ל רבא:									⚡	◇	ת.	
להגן עליו מן היסורין.	אלא אמר רבא:									!	◇	ת.	
אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף - שעיר הנעשה בחוץ ויוה"כ מכפר כו'.											■	◇	ת.
מכדי איתקושי איתקוש להדדי, ונכפר פנימי אדידיה ואדחיצון, ונפקא מינה - להיכא דלא עבד חיצון										⚡	◇	ת.	
אמר קרא: (שמות ל') אחת, כפרה אחת מכפר, ואינו מכפר שתי כפרות.										!	◇	ת.	
ונכפר חיצון אדידיה ואמאי דעביד פנימי, נפקא מינה - לטומאה דאירעה בין זה לזה										⚡	◇	ת.	
אמר קרא: (שמות ל') אחת בשנה, כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה.										!	◇	ת.	
אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף בר קרבן הוא	ולר' ישמעאל דאמר:										■	◇	ת.
שעיר הנעשה בחוץ אמאי מכפר?										⚡	◇	ת.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף.										!	◇
האי שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין										?	◇
סבר לה כר"מ										!	
כל השעירים כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו.	דאמר: [רבי מאיר]									!	◇
אלא למאי הלכתא איתקש חיזון לפנימי?										?	◇
מה פנימי אינו מכפר בשאר עבירות, אף חיזון אינו מכפר בשאר עבירות.										!	◇
על שאין בה ידיעה בתחלה ולא בסוף - שעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין, דברי ר' יהודה.	[רבי יהודה]										■
מ"ט דר' יהודה? אמר קרא: (במדבר כ"ח) ושעיר עזים אחד לחטאת לה', חטא שאין מכיר בו אלא ה' - יהא שעיר זה מכפר.	רב יהודה אמר שמואל:										■
והאי מיבעי ליה לכדר"ל										?	
מה נשתנה שעיר של ר"ח שנאמר בו לה'? אמר הקב"ה: שעיר זה יהא כפרה על שמיטתו את הירק	דאמר ר"ל:									?	◇
א"כ, לימא קרא על ה', מאי לה'? לכדאמרן.										!	◇
ואימא: כוליה להכי הוא דאתא										?	
א"כ, נימא קרא חטאת ה', מאי לה'? שמעת מינה תרתי.										!	
ונכפר נמי אפי' בשאר עבירות											?
הואיל וזה בא בזמן קבוע וזה בא בזמן קבוע, מה זה אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו, אף זה אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו.	תנא דבי ר' ישמעאל:									!	◇
אשכחן שעירי ראשי חדשים, שעירי הרגלים מנלן?										^	◇
וכי תימא, הא נמי כדתנא דבי ר' ישמעאל										!	
איכא למיפרך: אי מדראש חדש, שכן תדיך אי מדיום הכפורים, שכן מרובה כפרתן										?	◇
וכי תימא, הא גמרינן ר"ח מדיוה"כ ולא פרכינן										?	
התם כפרה מיכתב כתיבא, גלויי מילתא בעלמא הוא, אבל הכא איכא למימר כולה מילתא לא גמרינן										!	
שעיר ושעיר	אלא כדא"ר חמא בר' חנינא:									!	◇
ה"נ שעיר ושעיר, ואיתקיש שעירי רגלים לשעירי ראשי חדשים, מה שעירי ראשי חדשים אינן מכפרין אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, אף שעירי הרגלים אינן מכפרין אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף.										!	
כי אמר ר' יהודה על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף - הני מילי בחטא שאין סופו ליודע, אבל חטא שסופו ליודע - כמי שיש ידיעה בסוף דמי, ושעיר הגעשה בחוץ ויהו"כ מכפר, או דלמא אפילו חטא שסופו ליודע - השתא מיהא חטא שאין מכיר בו אלא ה' קרינא ביה?	איבעיא להו:									^	◇
על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף וחטא שסופו ליודע - שעירי הרגלים ושעירי ר"ח מכפרים, דברי ר"י.	ת"ש, דתניא: [רבי יהודה]									!	◇
שעירי הרגלים מכפרין, אבל לא שעירי ר"ח וכו'.	רבי שמעון:										■
מאי טעמיה דר"ש? אמר קרא: (ויקרא י') ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה, והאי קרא בשעיר דר"ח כתיב, וליף עון עון מציץ, נאמר כאן עון ונאמר להלן (שמות כ"ח) עון, מה להלן טומאת בשר, אף כאן טומאת בשר.	רבי אלעזר א"ר אושעיא:										■
אי מה להלן עולין, אף כאן עולין										?	

❖ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
עון העדה כתיב.										!			ט:	
מכדי מיגמר גמרי מהדדי, נכפר דר"ח אידידיה ואדציץ, נפקא מינה - להיכא דנשבר הציץ										;			ט:	
אמר קרא: עון, עון אחד הוא נושא, ואין נושא ב' עונות.										!			ט:	
ונכפר ציץ אידידיה ואדר"ח, נפקא מינה - לטומאה דאירעה בין זה לזה										;			ט:	
אמר קרא: אותה, אותה נושא עון, ואין אחרת נושא עון.										!			ט:	
כתיב הכא עון העדה, עדה - ולא קדשים, והתם כתיב עון הקדשים, קדשים - ולא עדה.	רב אשי:									!			ט:	
אשכחן שעירי ראשי חדשים דמכפרי על טהור שאכל את הטמא, שעירי רגלים דמכפרי על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף מנלן?											^	◇	ט:	
שעיר ושעיר	כדאמר ר' חמא ברבי חנינא:									■	!	◇	ט:	
ה"נ שעיר ושעיר, ואיתקוש שעירי הרגלים לשעירי ראשי חדשים, מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי, אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי										!			ט:	
וכי תימא, ניכפרו אדראש חדש										;			י:	
הא אמרינן: אותה - אותה נושא עון, ואין אחר נושא עון										!			י:	
וכי תימא, ניכפרו אדיום הכפורים										;			י:	
הא אמרי': (ויקרא ט"ז) אחת בשנה - כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה										!			י:	
אמאי מכפרי?											^	◇	י:	
אי על שיש בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף										!		◇	י:	
האי בר קרבן הוא										;			י:	
אי על שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף										!		◇	י:	
האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה										;			י:	
אי על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף										!		◇	י:	
האי שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר										;			י:	
על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף.										!		◇	י:	
כל השעירים כפרתן שוה כו'.	רבי מאיר:											■	י:	
מאי טעמא דר' מאיר? אמר קרא: שעיר, ושעיר, הוקשו כל השעירים זה לזה, וי"ו מוסיף על ענין ראשון.	רבי חמא בר ר' חנינא:											■	◇	י:
קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה גמר												;	י:	
כל התורה כולה למידין למד מלמד, חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד	והאמר ר' יוחנן:										■	;	◇	י:
הא לא קשיא, כולהו מקמא גמרי.										!		◇	י:	
תינח כל דכתב ביה ושעיר, עצרת ויה"כ דלא כתב ביה ושעיר מנלן?										;		◇	י:	
אמר קרא: (במדבר כ"ט) אלה תעשו לה' במועדיכם, הוקשו כל המועדים כולן זה לזה.	אלא אמר ר' יונה:											■	◇	י:
והא ר"ח לאו מועד הוא												;	י:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איברא, ר"ח נמי איקרי מועד, כדאמר אביי											!	◇
תמוז דההיא שתא מלווי מלויהו, דכתיב: (איכה א') קרא עלי מועד לשבור בחורי.	דאמר אביי:										!	◇
ומודה ר"מ, בשעיר הנעשה בפנים - שהוא אינו מכפר כפרתו והן אינן מכפרין כפרתו, הוא אינו מכפר כפרתו - כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות, הן אינן מכפרין כפרתו - אמר קרא: אחת בשנה, כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה.	רבי יוחנן:											◇
על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף, ועל טהור שאכל את הטמא - שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים ושעיר הנעשה בחוץ מכפרין, דברי ר' ואילו שעיר הנעשה בפנים שיירה, וכפרתו נמי שיירה.	תניא נמי הכי: [רבי מאיר]											◇
שעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל את הטמא כו'.	היה ר' שמעון אומר:											◇
בשלמא דראשי חדשים לא מכפרי אדרגלים, דאמר קרא: עון, עון אחד הוא נושא ואינו נושא שני עונות, אלא דרגלים ניכפרו אדראשי חדשים												◇
אמר קרא: אותה, אותה נושא עון ואין אחר נושא עון.												◇
בשלמא דרגלים לא מכפרין אדיום הכפורים, דאמר קרא: אחת בשנה, כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה, אלא דיום הכפורים ניכפרו אדרגלים												◇
אמר קרא: אחת, כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות.												◇
והא כי כתיב אחת, בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב												◇
אמר קרא: (במדבר כ"ט) מלבד חטאת הכפורים, ואיתקוש חיצון לפנימי.												◇
[שעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל את הטמא מוסיף עליהן של רגלים - שמכפרין על טהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף מוסיף עליהן של יום הכפורים - שהן מכפרין על טהור שאכל את הטמא, ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף]	ר"ש בן יהודה אומר משמו: [רבי שמעון]											◇
מאי שנא דראשי חדשים דלא מכפרי אדרגלים? דאמר קרא: (ויקרא י') עון, עון אחד הוא נושא ואינו נושא שני עונות, דרגלים נמי לא ניכפרו אדראשי חדשים, דאמר קרא: (ויקרא י') אותה, הוא נושא עון ואין אחר נושא עון												◇
אותה לא משמע ליה.												◇
מ"ש דרגלים דלא מכפרי אדיום הכפורים? דאמר קרא: (שמות ל') אחת בשנה, כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה, אי הכי, דיום הכפורים נמי לא ניכפרו אדרגלים, אחת כתיב, כפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות												◇
אחת לא משמע ליה.												◇
אמאי?												◇
דכי כתיב אחת - בשעיר הנעשה בפנים כתיב												◇
אי הכי, דרגלים נמי נכפרו אדיום הכפורים, דכי כתיב אחת - בשעיר הנעשה בפנים כתיב												◇
לעולם אחת משמע ליה, ושאני הכא, דאמר קרא: (שמות ל') וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה, קרנותיו דמזבח הפנימי הוא דכפרה אחת מכפר ואינו מכפר שתי כפרות, הא דחיצון - אפילו שתי כפרות.												◇
תמידין שלא הוצרכו לצבור - נפדין תמימים.	עולא אמר רבי יוחנן:											◇
יתיב רבה וקאמר לה להא שמעתא.	[רבה]											◇
מאן ציית לך ולר' יוחנן רבך וכי קדושה שבהן להיכן הלכה?	א"ל רב חסדא:											◇
את לא תסברא דלא אמרינן קדושה שבהן להיכן הלכה?	אמר ליה: [רבה]											◇
מותר הקטורת מה היו עושין בה? מפרישין ממנה שכר האומנין, ומחללין אותה על מעות האומנין, ונותנין אותה לאומנין בשכרן, וחורין ולוקחין אותה מתרומה חדשה	והתנן:											◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ואמאי? נימא: קדושה שבהן להיכן הלכה										⚡		י:
קטורת קאמרת? שאני קטורת, דקדושת דמים הוא.	א"ל: [רב חסדא]									!		י:
אלא מעתה, לא תפסל בטבול יום										⚡		יא.
נתנה במכתשת - נפסלת בטבול יום	אלמה תניא:									⚡		יא.
וכי תימא, כל קדושת דמים מיפסלי בטבול יום										!		יא.
המנחות מועלין בהן משהוקדשו, קדשו בכלי - הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה	והתנן:									⚡		יא.
קדשו בכלי אין, לא קדשו בכלי לא										⚡		יא.
אלא מאי? קדושת הגוף היא, אלא מעתה תיפסל בלינה	[רב חסדא]									⚡		יא.
הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משוח, ומנחת נסכים - מועלים בהן משהוקדשו, קדשו בכלי - הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה	אלמה תנן:									⚡		יא.
קדשו בכלי אין, לא קדשו בכלי לא										⚡		יא.
לינה קאמרת? שאני קטורת, הואיל וצורתה בכל השנה כולה.	אמר ליה: [רבה]									!		יא.
מ"מ קשיא: וכי קדושה שבהן להיכן הלכה?										⚡		יא.
לב בית דין מתנה עליהן, אם הוצרכו - הוצרכו, ואם לאו - יהיו לדמיהן.	רבה:									!		יא.
והא מר הוא דאמר: הקדיש זכר לדמיו - קדוש קדושת הגוף	א"ל אביי									⚡		יא.
לא קשיא: הא דאמר לדמי עולה, הא דאמר לדמי נסכים.										!		יא.
פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהם וכן שעירי ע"ז שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - כולן ימותו, דברי ר' יהודה	איתיביה אביי: [רבי יהודה]									⚡		יא.
ירעו עד שיסתאבו, וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה	ר' אלעזר ור' שמעון:									⚡		יא.
ואמאי? לימא: לב בית דין מתנה עליהן										⚡		יא.
אבודין קאמרת? שאני אבודין, דלא שכיח.										!		יא.
הרי פרה דלא שכיחא										⚡		יא.
פרה - נפדית על כל פסול שבה, מתה - תפדה, נשחטה - תפדה, מצא אחרת נאה הימנה - תפדה, שחטה על גבי מערכתה - אין לה פדייה עולמית	ותניא:									⚡		יא.
שאני פרה, דקדשי בדק הבית היא.										!		יא.
אי הכי, מתה או נשחטה תפדה, הא בעינן העמדה והערכה										⚡		יא.
הא מני? ר"ש היא										!		יא.
קדשי מזבח היו בכלל העמדה והערכה, קדשי בדק הבית לא היו בכלל העמדה והערכה.	דאמר: [רבי שמעון]									!		יא.
אי רבי שמעון, אימא סיפא:										⚡		יא.
שחטה על גבי מערכתה, אין לה פדייה עולמית	[סיפא]									⚡		יא.
פרה מטמאה טומאת אוכלין והואיל והיתה לה שעת הכושר	והתניא, ר"ש:									⚡		יא.
פרה נפדית על גב מערכתה	ואמר ר"ל, אומר היה ר' שמעון:									⚡		יא.

מימרא-statement **■**
 קושיא-challenge **⚡**
 שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!**
 ראיה-proof **■**
 חולקים-disputants **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**
 מקרא-key **key:**

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא שאני פרה, הואיל ודמיה יקרין.												◇	יא:
מתה - תפדה.	אמר מר:											◇	יא:
וכי פודין את הקדשים להאכילן לכלבים?												⚡	יא:
משום עורה.	רב מרשיא:											◇	יא:
וקיימי ב"ד ומתנו אדעתא דעורה?												⚡	יא:
אמרי אינשי: מגמלא אונה.	רב כהנא:											!	יא:
מהו שיקרבו זה בזה?	איתיביה, אמרו לו לר' שמעון:											⚡	יא:
יקרבו	אמר להו: [רבי שמעון]											!	יא:
הואיל ואין כפרתן שוה, היאך הן קריבין	אמרו לו:											⚡	יא:
אמר להו: כולן באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו	אמר להו: [רבי שמעון]											!	יא:
ואמאי? לימא: לב ב"ד מתנה עליהן												⚡	יא:
ר' שמעון קאמרת? ר"ש לית ליה לב ב"ד מתנה עליהן												!	יא:
תמידין שלא הוצרכו לצבור, לדברי רבי שמעון - אין נפדין תמימים	דאמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם א"ר יוחנן: [רבי שמעון]											!	יא:
לדברי חכמים - נפדין תמימים.	[חכמים]											!	יא:
ורבנן דפליגי עליה דרבי שמעון מאן נינהו?												⚡	יא:
אי נימא רבנן דקטורת												!	יא:
שאני קטורת, דלא בר רעיה היא												⚡	יב.
אלא רבנן דפרה												!	יב.
דלמא שאני פרה, דדמיה יקרין												⚡	יב.
ואלא רבנן דאמרו לו												!	יב.
ממאי דר' יהודה היא, והכי קאמר ליה: בשלמא לדידי דאמינא לב ב"ד מתנה עליהן - אמטו להכי יקרבו, אלא לדידך דאמרת לא, אמאי יקרבו? ודלמא ר"מ היא, והכי קאמר ליה: בשלמא לדידי דאמינא כל השעירים כפרתן שוה - מש"ה יקרבו, אלא לדידך אמאי יקרבו?												⚡	יב.
אלא, ר' יוחנן גמרא גמיר לה: לדברי ר"ש - אין נפדין, לדברי חכמים - נפדין.												!	יב.